

Tonijn aan blik onttrokken

Thunnidae, Delphinoidea

Jikkie Jonkman

In ons vorige nummer riepen wij ook onze lezers op de dolfijncampagne met briefkaarten kracht bij te zetten. U heeft fantastisch gereageerd! Nog voor wij de definitieve balans opmaken, zijn er al 70.000 handtekeningen geteld. Hierdoor gesteund zijn wij een directe dialoog met de grootste tonijnimporteurs begonnen.

Ongetwijfeld snuffelen bewuste consumenten sinds ons vorige bericht nadrukkelijker op de schappen van de supermarkten. Net als Greenpeace maken ze zich zorgen over de enorme bijvangsten van dolfijnen en andere zeezoogdieren in de drijfnetvisserij, en in de visserij op Geelvintonijn in de Oost-Pacific. Tonijn zwemt vaak onder of in de buurt van

dolfijnen; vissers gebruiken de dolfijnen als baken en halen alles -dus ook deze zeezoogdieren- in een keer naar boven.

Het tonijnassortiment in Nederland bestaat uit zo'n twintig merken; het grootste deel hiervan is afkomstig uit Indonesië en Thailand. Althans, daar wordt de vis ingeblikt; de vangsten vinden ook elders

plaats. Van de naar schatting 6000 ton die in 1990 Nederland in blik binnenkwam, bestaat het grootste deel uit Bonito, een vissoort met vrijwel dezelfde smaak als 'echte tonijn' zoals de Witte Tonijn en de Geelvintonijn. Bonito is een soort die voornamelijk dicht bij de kust te vinden is; daarom loopt deze vis weinig kans in drijfnetten terecht te

komen. Drijfnetten zijn alleen in volle zee efficiënt. Ook de beruchte Geelvintonijn, die in de Oost-Pacific vaak via dolfijnen wordt gevangen, vindt zijn weg naar ons land, maar in kleine hoeveelheden.

Alle reden voor de tonijnimporteurs om met geruststellende verhalen te komen. Bo-

vendien hebben ze -in navolging van tonijnimporteurs in andere landen, en als reactie op de oproep van Greenpeace- hun leveranciers gevraagd certificaten in te vullen als garantie dat de vangst niet ten koste is gegaan van andere diersoor-

onafhankelijke instantie alle fases van de tonijnhandel, dus van de vangst op het schip tot en met de invoer in Nederland, moet controleren. Pas dan kan er sprake zijn van gegarandeerde dolfijn-vriendelijke tonijn. Importeur Matrigo, een van de grotere tonijnimporteurs in Nederland, vond in zijn beleid voldoende aanleiding z'n merk 'Alvis' (verspreid door Albert Heijn) te voorzien van een etiket waarop staat dat het produkt 'dolfijnvrij' gevangen is.

Maar ook Matrigo kon ons geen garanties geven dat de controle grondig en sluitend was geweest. Men gebruikt nu dus een etiket dat de lading misschien niet dekt. Al eerder had de belangenvereniging van conservenimporteurs geadviseerd nog niet met nieuwe etiketten te komen; er moet eerst een waterdicht systeem zijn. Matrigo trekt zich van dat advies niets aan en zet de

gen ook de Italiaanse vissers weer hun gang gaan), en andere (Ierland en Groot-Brittannië) staan te trappelen om er ook mee te beginnen. Weliswaar ligt er een voorstel van de Europese Commissie om drijfnetvisserij te verbieden, maar over dat voorstel zijn de meningen nog verdeeld. Dat is opmerkelijk: al in 1989 ondersteunde de EG een resolutie met het doel deze schadelijke vorm van visserij voor juli 1992 wereldwijd uit te bannen. Ook op de afgelopen raadsvergadering van 8 juli konden de ministers niet tot een beslissing komen, de derde keer op rij. Het wordt dus tijd dat onze minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, Bukman, in zijn nieuwe taak als voorzitter van de EG-Visserijraad, een eind maakt aan deze hypocriete houding.

Een veelgebruikt argument tegen een verbod op drijfnetvisserij: er zijn geen bewijzen dat er in de EG-drijfnetvloot ongewenste bijvangst voorkomt. Maar Greenpeace kon begin juli door eigen onderzoek aantonen dat de Atlantische vloot net zo onverantwoord bezig is als die in de Grote Oceaan! Actievoerders van de 'Sirius' namen onderwater een kijkje bij de Franse drijfnetten boven de Azoren. De onderzochte netten waren weliswaar korter dan die in de Pacific, maar het sterftepercentage onder dolfijnen en niet-commerciële vis bleek in verhouding even hoog. Ook gaat er, net als in de Pacific, onnodig veel vis verloren bij het binnenhalen van de netten. De voorraad smoezen is dus op: stop met de drijfnetvisserij, ook in de EG.

Bron: Greenpeace 13/3): 15-1991.

ten. Toch is Greenpeace nog niet tevreden met de behaalde resultaten.

Nog steeds bestaat er geen waterdicht controlesysteem dat bijvoorbeeld verhindert dat Bonito op de kade of zee wordt verwisseld met een partij 'foute' tonijn van de drijfnetvloot. Voor zover er nu controle bestaat, is die alleen gericht op de fase van het inblikken. Bovendien gaat men uit van de goede wil van diegenen die de certificaten sturen! Greenpeace vindt dat een

bewuste consument dus op het verkeerde been.

Drijfnetten EG

Wellicht kan regelgeving op Europees niveau uitkomst brengen. Dan zal elke importeur zich immers aan de zelfde richtlijnen moeten houden. Maar voordat de EG paal en perk kan stellen aan kwalijke vismethoden, zal zij de hand in eigen boezem moeten steken. Enkele EG-landen vissen immers met drijfnetten (Frankrijk, en sinds kort mo-